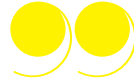

طرف تاجر است و یک ساعت هم در این مدت از کارش نزده به من می‌گوید: «نکند کنسرت بگذاری و فعالیت موسیقی داشته باشی، تو باید همچنان از اعتراضات حمایت کنی.»

آزادی بیان به سبک اغتشاشگران

شاید بهترین راوی خود اهالی هنر باشند کسی مثل محمد معتمدی خواننده سبک کلاسیک که شرایط این روزهای هنر را اینگونه توصیف کرده: ایران پاییز خوبی را پشت سر گذاشت، برخی مطالبات به حق را مطرح کردند و برخی از این آب گل آلود ماهی گرفتند و ضربات روحی و اقتصادی شدیدی را بر میلیون‌ها شهروند وارد کرده‌اند. این جماعت مستقیماً از رسانه‌های خارجی خط می‌گرفتند و نقشه راه خطرناکی را پیش گرفتند. به سلبریتی‌ها و افراد مشهور فشار آوردند تا در برابر وضع موجود، طبق نظر و خواست آنها موضع بگیرند و در این مثنی دیکتاتورمانه خود چیزی که اهمیت نداشت مردم بودند که چگونه در این شرایط سخت اقتصادی ارتزاق کنند.

محمد معتمدی، در مقابل این جریان که با این ارباب‌ها شکل گرفته، سکوت نکرد و اعتراض‌های بی‌حقی را مطرح کرد. آزادی بیانی که هم‌اکنون به سیل تهدیدها تبدیل شده است. حرف‌های محمد معتمدی، حرف دل بسیاری از خوانندگان است بود که می‌خواهند کنسرت بدهند اما از تهدیدهای دیکتاتورها واهمه دارند.

این وضعیت تنها بدنه موسیقی را به ستوه نیاورده بلکه سایر بخش‌های هنری هم از این شرایط گلهمندند. داوود فتحعلی بیگی هنرمند با سابقه تئاتر در گفت‌وگو با ایستا، تأکید می‌کند که کار فرهنگ، تعطیل بردار نیست و کسانی که در سریال‌ها دستمزد آنچنانی می‌گیرند، نمی‌توانند درباره کار کردن بدنه ضعیف تئاتر اظهار نظر کنند. او با اشاره به بی‌اخلاقی‌های برخی از هنرمندان عرصه هنر که خود اکنون پرچم معترضان اجتماعی را بلند کرده‌اند، می‌افزاید: نیمی از مشکلات فعلی ما به ملت‌باز می‌گردد که عملکرد درستی ندارند و نیمی هم به مسئولان. تا وقتی خودمان را اصلاح نکنیم، باز هم در بر همین پاشنه خواهد چرخید.

فشارهای رسانه‌ای مانع اصلی فعالیت‌های هنری

می‌دهند الان تئاتر کار کردن، جایز نیست یا نادرست است. ولی این ادبیات که «من نمی‌گذارم... ما نمی‌گذاریم. نباید اجرا شود» در پاسخ به این ادبیات چه می‌توان گفت؟ داستان این هجمه‌ها به همین جا ختم نمی‌شود اعتراف گرفتن از پرواز همای، هنرمند کشورمان که در کنسرتی قطعاتی را با موضوع شهید سلیمانی خوانده بود، کار را به جایی رساند که مجبور شد تا در ویدیویی خود را فریب خورده بخواند.

نام و عنوان فرد یا جریانی در این باره مطرح نیست، اما فشارهای رسانه‌ای وجود دارد و از شیوه‌ها و شگردهای مختلفی استفاده می‌کند، هنرمندان را در وضعیتی قرار داده که جرأت نمی‌کنند کارشان را از سر بگیرند.

داستان گلایه گلاب آدینه که خود از اولین پرچم داران معترض این روزهای صفحات اجتماعی بود می‌تواند مهر تأیید بر حضور جریانی باشد که هیچ خط و ربطی به هنر ندارند و از پشت میزها اداره می‌شوند. وی اکنون تئاتری را با عنوان «برده‌خانه» به روی صحنه برده است که به مذاق این جریان خوش نیامده به گونه‌ای که وی درباره جوی که این روزها بر فضای تئاتری کشور حاکم است، می‌گوید: «این روزها بی‌شمار نظرات فحش و ناسزا و تهدید دریافت می‌کنم و این موضوع را قدری نگران‌کننده می‌دانم. در این مدت بعضی برای من قاطعانه حکم کرده‌اند این تئاتر نباید اجرا شود. البته هستند کسانی که با برشمردن دلایلی، محترمانه توضیح

مقصر واقعی کساد بازار هنر کیست؟

برخی بهانه این کساد را به گردن نبود مخاطب می‌اندازند و می‌گویند باز کردن کنسرت‌ها و یا تئاترهای بی‌تاشاچی هزینه‌هایش از تعطیل بودن بیشتر است اما نتیجه‌ای که خارج از این جریان دیکتاتورمآب کارخودشان را آغاز کرده‌اند این گزاره را رد می‌کند و باید گفت مردم در این فالورهای فضای مجازی خلاصه نمی‌شوند بلکه پیدا هم نمی‌شوند و مشخص نیست که این جنگ روانی توسط چه کسانی اداره می‌شود.

هر چند محسن شریفیان با متهم کردن مسئولان با گفتن «اجازه دهید مردم انتخاب کنند» می‌افزاید: «پیشنهاد من این است که برگزاری کنسرت‌ها از سر گرفته و سالن‌ها باز شود و اجازه دهیم مردم، خودشان انتخاب کنند و ببینیم اساساً نیازی به آمدن به سالن کنسرت دارند یا نه»، اینکه اجازه دهیم مردم خودشان انتخاب کنند در ظاهر حرف درستی است اما او در متهم کردن مقصران اصلی به خطا رفته و برخلاف همکارانش متهم این جریان را مسئولان می‌داند و معتقد است نخ نامرئی این فضای خفقان آور در دست مدیران است.

این درحالی است که مدیران عرصه هنر همچون عرفانیور مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری به‌دنبال باز شدن این گره گفته: با توجه به شرایط اخیر محدودیتی بیاب شده برای هنرمندان که نباید کنسرت برگزار شود. دیدگاهی که کار بسیار غلطی است و آنهایی که هنرمندان را وادار به سکوت می‌کنند از جنس هنر نیستند بر همین مبنا ما در حوزه هنری در حال برنامه‌ریزی برای کنسرت‌ها هستیم.

یا صحبت‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که برای جلب این هنرمندان پشت کرده به نظام از فضای بازی صحبت کرده که تا کنون شرایطش فراهم نشده. محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌گوید: «ما با تسهیل کردن امر مجوزها و نادیده گرفتن سخت‌گیری‌های گذشته امر مجوز را آسان کردیم، اما یک عده‌ای خوششان نمی‌آید، چون دوست دارند تصویر ایران و تصویر نظام حکمرانی فرهنگی کشور را یک تصویر بسته نشان دهند.»

احسان عبدی‌پور، نوازنده سرنا و از هنرمندان شناخته‌شده موسیقی نواحی در این خصوص می‌گوید: «اگر بخواهم واقع‌گرایانه و به دور از تعارفات معمول به این موضوع نگاه کنم باید بگویم کسانی که علاقه‌ای به برگزاری کنسرت نداشته‌اند، این روزها به آرزوی‌شان رسیده‌اند. او از اینکه گروهی به آرزوی‌شان رسیده‌اند به شدت ابراز ناراحتی می‌کند گویی به در می‌گوید تا دیوار بشنود اینکه، شرایط ایجاد شده به نفع هیچ کس نیست جز اغتشاشگران!»

توقیف بی‌توقیف!

داده که تا کمر بی‌روقتی‌اش را در شرایط رکود فعلی صاف کند.

این در حالی است که محمد هاشمی، معاون حقوقی و امور مجلس و استان‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی همواره بر دقت‌های دینی، انقلابی و قانونی در دادن مجوزها تأکید می‌کند و می‌گوید: وقتی مجوزی در مجموعه فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان مرجع ذیصلاح با دقت به اصول سه‌گانه فوق صادر می‌شود، انتظار داریم که همه نهادها و سازمان‌های دولتی و غیردولتی همه و همه به قانون احترام بگذارند و از تصمیمات قانونی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حمایت و پشتیبانی کنند.

حال سینما در شرایطی قرار دارد که دستگاه‌های مرتبط و متولی آن از سووی برای راه‌اندازی چرخ عادی‌سازی صنعت سینما و از سوی دیگر از ترس تهمتی مانند بسته بودن شرایط حکمرانی فرهنگی فیلم‌ها، در مراعات سه اصل اساسی دقت‌های دینی، انقلابی و قانونی با اغماض‌های احتمالی آنها را روانه پرده سینماها و چرخه اکران کند.

با تمام اینها در سینما در کنار این فشارها اتفاق دیگری در حال رخ دادن است که احتمالاً هوشیاری بیشتر مدیران و مسئولان را می‌طلبید. پدید آمدن فضای فعلی احتمالاً این تصور را برای برخی پیش آورده که گویی فضای کنونی فرصت مناسبی است تا از دستگاه‌های مربوطه باج بگیریم. دستگاه‌هایی که احتمالاً با نیت خیر راه حل را در مصالحه دیده و درهای بسته را گشوده‌اند تا فیلم‌های توقیف شده در یک فضای باز و دوستانه، سینمای از رونق افتاده را دوباره سرپا کنند تا مگر فضای فرهنگ و سینما و هنر به حالت عادی بازگردد. توصیه‌ای که ساداتیان تهیه‌کننده به آن اذعان دارد و راهکاری که هدی کوهیان تهیه‌کننده سینما و تلویزیون بر آن تأکید می‌کند. آنها راه برون رفت از رکود فعلی را در فضای بدون سانسور و الزام به پاسخگویی به نهادها می‌دانند. عبور فیلم سینمایی «چپ و راست» از سد ممیزی‌ها بعد از سه سال توقیف و یا اکران فیلم «ملاقات خصوصی» بدون اصلاحات و ممیزی هم احتمالاً دستاورد همین نگاه است. فیلمی که در زمان اکرانش در جشنواره، صدای اعتراض منتقدان و اهالی رسانه را بلند کرد و عنوان فیلم سیاه رویداد فجر را با خود یدک کشید، حالا چه شده که سینمای ایران پشت خود را به چنین اثری

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: «ما با تسهیل کردن امر مجوزها و نادیده گرفتن سخت‌گیری‌های گذشته امر مجوز را آسان کردیم، اما یک عده‌ای خوششان نمی‌آید؛ چون دوست دارند تصویر ایران و تصویر نظام حکمرانی فرهنگی کشور را یک تصویر بسته نشان دهند.»

